

TEKST 1: Koranen om fornægterne og Guds straf

Koranen er opdelt i 114 kapitler (suraer), der atter er opdelt i vers ('aya', plur. 'ayat'). Nedenstående suraer dateres til den tidligste mekkanske periode (ca. 609-613) efter T. Nöldekes kronologi.

5

Sura 74 - 1. O du indhyllede¹, 2. rejs dig og advar, 3. din Herre skal du ære, 4. din dragt skal du tvætte², 5. hold dig fri for smuds³, 6. gør ikke vel for vindings skyld, 7. og hold stand hos din Herre! 8. Når der stødes i luren⁴, 9. da bliver det en uheldsvanger dag 10. for fornægterne og ikke en gunstig! 11. Lad Mig om ham, som Jeg skabte alene⁵, 12. hvem Jeg skænkede rigeligt gods⁶ 13. og sønner, der bliver i hjemmet⁷, 14. hvem Jeg redte et mageligt leje⁸, 15. og dog ønsker han endnu mere! 16. Dog nej, thi han trodser Vore undere! 17. Jeg vil plage ham med en møjsommelig bjergsti⁹, 18. thi han pønsede og lagde planer! 19. Lad ham da dø med samt sine planer, 20. ja, lad ham dø med samt sine planer! 21. Så ser han 22. og rynker panden med bistre miner, 23. så vender han sig bort i hovmod 24. og siger: "Det er jo tillært trolddom, 25. ikke andet end mennesketale!" 26. Så lader Jeg da Saqar¹⁰ opbrænde ham! 27. Og ved du, hvad Saqar er? 28. Det levner og sparer intet, 29. afsvider huden, 30. under opsyn af de nitten.¹¹

10

15

Sura 96 - 9. Hvad mener du om ham, der hindrer 10. en slave, når han beder?¹² 11. Hvad mener du, om han er retledet 12. eller påbyder gudsfrygt? 13. Hvad mener du, om han fornægter og vender ryggen til? 14. Ved han da ikke, at Allah ser det? 15. Dog nej, hvis han ikke hører op, da griber Vi om hans hårtot, 16. den løgnagtige, syndefulde hårtot¹³; 17. lad ham kun kalde på sin frændeskare,¹⁴ 18. så kalder vi på vagten!¹⁵ 19. Dog nej, lystre ham ikke, men tilbed og nærm dig [Gud]!

20

25

Sura 68 - 1. Ved pennen og det de nedskriver. 2. Du¹⁶ er ved din Herres velsignelse ikke et besat menneske. 3. Sandelig, du skal få en belønning, der aldrig svigter; 4. Sandelig, du har en mægtig karakter. 5. Så du skal få at se, og de skal få at se, 6. hvem af jer der er forskruede. 7.

---

¹ *Du indhyllede*: dvs. Muhammed. Hentydning til, at sandsigere ifølge gammel skik tilhyllede sig, når inspirationen kom over dem.

² *Tvætte*: rensning

³ *Smuds*: her menes sandsynligvis rituel eller religiøs urenhed - afgudsbilleder, vantro, polyteisme, der vil vække Guds vrede og straf

⁴ *Når der stødes i luren*: ved Dommedag

⁵ *Alene*: eller 'uden lige', velstående

⁶ Vers, 11-13: beskrivelse af en eller flere unavngivne rige mekkanere, der afviste og modarbejdede Muhammed

⁷ *Bliver i hjemmet*: nærværende, er tilstedeværende

⁸ *Redte et mageligt leje*: lagde alting til rette for

⁹ *Møjsommelig bjergsti*: uoverstigelig vanskelighed

¹⁰ *Saqar*: Helvede

¹¹ *De nitten*: engle, der holder opsyn med Helvede.

¹² Sigter til en af Muhammeds fjender, Abu Djahl (eller Amr ibn Hisham), der søgte at hindre Muhammed og hans tilhængere blandt samfundets laveste grupper i at forrette bøn ved Ka'baen.

¹³ *Hårtot*: Gud og Satan kan gribe mennesket ved pandehåret og føre det væk, som et andet trækdyr. At denne hårtot er syndefuld, må hænge sammen med, at den tilhører Abu Djahl.

¹⁴ *Frændeskare*: venner, ledsagere

¹⁵ *Vagten*: Helvedsvagten, der fører de fordømte ned i Helvede.

¹⁶ Muhammed

Sandelig, din Herre ved godt hvem, der er faret vild fra Hans vej, og Han ved meget vel hvem, der er retledt. 8. Så adlyd ikke dem, der udråber løgne. [...] 15. Når Vore tegn reciteres for ham, siger han¹⁷: "Eventyr fra gamle dage!" 16. Vi skal brændemærke ham på mulen!

5 **Sura 109** – 1. Sig: "O, I, som fornægter, 2. jeg tilbeder ikke, hvad I tilbeder, 3. og I tilbeder ikke, hvad jeg tilbeder! 4. Ikke tilbeder jeg, hvad I har tilbedt, 5. og I tilbeder ikke, hvad jeg tilbeder! 6. I har jeres gudstro, og jeg har min!"¹⁸

10 J. M. Rosenløv: *Islam – Grundlæggelsen og den tidligste ekspansion* (2013)

[Da. overs. F. Buhl: *Quranen. Et Udvalg i kronologisk Rækkefølge* (1921) s.3-4, 20. Sura 68,1-8, 15-16 efter Arthur J. Arberry: *The Koran Interpreted* (1955)]

---

¹⁷ Der sigtes til en anden af Muhammeds modstandere i Mekka, Walid Ibn al-Mugira.

¹⁸ Åbenbaringen er antageligt givet, da mekkanerne som kompromis foreslog at antage dyrkelsen af Allah, mod at Muhammed også tilbad de mekkanske guddomme.